

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถิติพื้นฐาน ของตัวแปรทั้งหมด

ตอนที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสมมติฐานการวิจัยเป็นรายข้อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถิติพื้นฐาน ของตัวแปรทั้งหมด

1. ตัวแปรด้านความชอบพอระหว่างบุคคล

ข้อมูลทางสถิติพื้นฐาน ของตัวแปรด้านความชอบพอระหว่างบุคคล ผู้วิจัย
ขอเสนอให้ดูในตารางที่ 6 - 8 ดังนี้

ตารางที่ 6 มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆในด้านความชอบพอบุคคล

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์												
			เราคิดว่า			คนอื่นคิดว่า		ฉันคิดว่า		ความชอบ	ฉันคิดว่า	การเปิดเผย	การรับรู้
	M	S.D.	ฉันชอบเขา	ฉันชอบเขา	ฉันชอบเขา	เขาชอบฉัน	เขาชอบฉัน	ผู้อื่นสัมพัทธ์	ฉันชอบเขา	ความชอบ	ของฉัน (8)	คนอื่น	ชอบฉัน (9)
ด้านความชอบพอบุคคล			(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	ฝ่ายเดียว (7)				
1.ฉันชอบเขา (A → P)	4.33	0.63	1.00										
2.เราคิดว่าฉันชอบเขา (A ⇨ P ตามการรับรู้ของ P)	4.16	0.64	0.42**	1.00									
3.คนอื่นคิดว่าฉันชอบเขา (A ⇨ P ตามการรับรู้ของคนอื่น)	4.09	0.63	0.51**	0.93**	1.00								
4.เขาชอบฉัน (A ← P)	4.33	0.63	0.42**	0.84**	0.85**	1.00							
5.ฉันคิดว่าเขาชอบฉัน (A ⇨ P ตามการรับรู้ของ A)	4.12	1.00	0.85**	0.46**	0.54**	0.52**	1.00						
6.ความชอบผู้อื่นสัมพัทธ์	0.00	0.84	0.74**	-0.18*	-0.10	-0.31**	0.48**	1.00					
7.ฉันคิดว่าฉันชอบเขาฝ่ายเดียว	0.22	0.53	0.03	-0.17*	-0.21*	-0.27**	-0.51**	0.24**	1.00				
8.การเปิดเผยความชอบของฉัน	0.17	0.84	0.73**	-0.31**	-0.16*	-0.20*	0.54**	0.91**	0.16	1.00			
9.การรับรู้ของคนอื่นชอบฉัน	-0.22	0.86	0.66**	-0.09	-0.01	-0.14	0.77**	0.80**	-0.39**	0.76**	1.00		

หมายเหตุ ตัวแปรที่ 1 - 5 เป็นตัวแปรในด้านความชอบพอบุคคล ที่ได้จากแบบวัดความชอบระหว่างบุคคล (โปรดดูภาคผนวกค.)

ตัวแปรที่ 1 - 5 มีเกณฑ์ระดับความชอบดังนี้ 0 = ไม่ชอบเลย 1 = ชอบน้อย 2 = ชอบค่อนข้างน้อย 3 = เฉยๆ 4 = ชอบค่อนข้างมาก 5 = ชอบมาก และ 6 = ชอบมากที่สุด

ตัวแปรที่ 6 - 9 เป็นตัวแปรที่ได้จากผลต่างระหว่างตัวแปรในด้านความชอบพอบุคคล

* $p < .05$, ** $p < .01$

ในที่นี้ขอให้ความหมายของคำว่า ฉัน หมายถึง พยาบาลที่ตอบแบบสอบถาม เขา หมายถึง พยาบาลผู้ร่วมงานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 7 มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ในด้านความชอบของบุคคลกับแบบวัดไฟโรในส่วนที่วัดพฤติกรรม

การรับรู้ความชอบพอระหว่างบุคคล			สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์								
			ฉัน	เขาคิดว่า	คนอื่นคิดว่า	เขา	ฉันคิดว่า	ความชอบ	การตอบแทน	การเปิดเผย	การรับรู้
แบบวัดไฟโรในส่วนที่วัดพฤติกรรม	M	S.D.	ชอบเขา	ฉันชอบเขา	ฉันชอบเขา	ชอบฉัน	เขาชอบฉัน	ผู้อื่นสัมพันธ์	ความชอบ	ความชอบ	คนอื่นชอบ
			(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	ต่อผู้อื่น (7)	ของฉัน (8)	ฉัน (9)
1.ฉันชอบชักชวนผู้ร่วมงานเขารวมกลุ่มกับฉัน	6.10	3.10	0.10	-0.09	-0.04	-0.08	0.05	0.16*	-0.04	0.17*	0.15
2.ฉันอยากชักชวนผู้ร่วมงานเขารวมกลุ่มกับฉัน	6.69	3.01	-0.01	-0.13	-0.11	-0.15	-0.07	0.12	0.05	0.11	0.04
3.ผู้ร่วมงานชอบชักชวนฉันเขารวมกลุ่มกับเขา	6.35	2.86	0.03	-0.15*	-0.13	0.14	0.00	0.14	-0.01	0.15	0.12
4.ฉันอยากให้ผู้ร่วมงานชักชวนฉันเขารวมกลุ่มกับเขา	6.26	3.07	-0.03	-0.15*	-0.14	-0.16*	-0.11	0.10	0.09	0.10	0.01
5.ฉันชอบชักจูงให้ผู้ร่วมงานทำในสิ่งที่ฉันต้องการ	4.89	3.29	-0.02	-0.20**	-0.15	-0.16*	-0.06	0.09	-0.04	0.13	0.04
6.ฉันอยากชักจูงให้ผู้ร่วมงานทำในสิ่งที่ฉันต้องการ	5.69	3.39	-0.11	-0.18*	-0.16*	-0.16*	-0.12	0.01	0.00	0.04	0.00
7.ผู้ร่วมงานชอบชักจูงฉันให้ทำในสิ่งที่เขาต้องการ	5.31	2.99	-0.09	-0.16*	-0.17*	-0.18*	-0.14	0.05	0.06	0.05	0.01
8.ฉันอยากให้ผู้ร่วมงานชักจูงฉันให้ทำในสิ่งที่เขาต้องการ	3.87	3.28	0.11	0.01	-0.01	-0.02	-0.04	0.12	0.22**	0.11	-0.04
9.ฉันชอบเปิดเผยกับผู้ร่วมงาน	7.83	2.37	0.22**	0.10	0.14	0.13	0.14	0.12	0.08	0.14	0.05
10.ฉันอยากเปิดเผยกับผู้ร่วมงาน	7.30	2.73	0.20**	0.14	0.17*	0.07	0.14	0.17*	0.14	0.11	0.13
11.ผู้ร่วมงานชอบเปิดเผยกับฉัน	6.35	2.52	0.32**	0.25**	0.28**	0.28**	0.35**	0.11	-0.10	0.13	0.17*
12.ฉันอยากให้ผู้ร่วมงานเปิดเผยกับฉัน	8.05	2.42	0.06	0.08	0.12	0.03	-0.01	0.05	0.12	0.02	-0.02

* $p < .05$ ** $p < .01$ (เกณฑ์การตอบในแบบวัดไฟโร 0 = ไม่เห็นด้วยเลย 5 = ตัดสินใจไม่ได้ และ 10 = เห็นด้วยมากที่สุด)

ตารางที่ 8 มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆในด้านความชอบของบุคคลกับแบบวัดไฟโรในส่วนที่วัดความรู้สึก

การรับรู้ความชอบพอระหว่างบุคคล	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์										
	แบบวัดไฟโรในส่วนที่วัดความรู้สึก		ฉัน	เขาคิดว่า	คนอื่นคิดว่า	เขา	ฉันคิดว่า	ความชอบ	การตอบแทน	การเปิดเผย	การรับรู้
			ชอบเขา (1)	ฉันชอบเขา (2)	ฉันชอบเขา (3)	ชอบฉัน (4)	เขาชอบฉัน (5)	ผู้อื่นสัมพันธ์ (6)	ความชอบต่อ ผู้อื่น (7)	ความชอบ ของฉัน (8)	คนอื่นชอบ ฉัน (9)
M	S.D.										
1. ฉันรู้สึกว่าคุณรวมงานมีความสำคัญ	8.37	2.15	0.26**	0.14	0.23**	0.16*	0.25**	0.16*	-0.01	0.18*	0.14
2. ฉันอยากมีความรู้สึกว่าคุณรวมงานมีความสำคัญต่อฉัน	6.83	3.12	0.20**	0.13	0.18*	0.13	0.17	0.11	0.01	0.10	0.08
3. คุณรวมงานรู้สึกว่าคุณมีความสำคัญต่อเขา	6.72	2.38	0.37**	0.17*	0.26**	0.25**	0.44**	0.18*	-0.19*	0.24**	0.28**
4. ฉันอยากให้คุณรวมงานรู้สึกว่าคุณมีความสำคัญต่อเขา	7.49	2.61	0.20*	0.23**	0.25**	0.14	0.15*	0.10	0.02	0.05	0.05
5. ฉันรู้สึกว่าคุณรวมงานของฉันมีความรู้ความสามารถ	7.73	1.91	0.32**	0.22**	0.25**	0.22**	0.35**	0.17*	-0.06	0.18*	0.20*
ในการทำงานเป็นอย่างดี											
6. ฉันอยากมีความรู้สึกว่าคุณรวมงานมีความรู้ ความสามารถในการทำงานเป็นอย่างดี	7.17	2.64	0.20*	0.11	0.16*	0.06	0.14	0.17*	0.02	0.13	0.11
7. คุณรวมงานของฉันรู้สึกว่าคุณมีความรู้ ความสามารถในการทำงานเป็นอย่างดี	6.91	1.99	0.35**	0.21**	0.30**	0.24**	0.45**	0.18*	-0.24**	0.21**	0.31**
8. ฉันอยากให้คุณรวมงานของฉันรู้สึกว่าคุณมีความรู้ ความสามารถในการทำงานเป็นอย่างดี	7.42	2.47	0.16*	0.20**	0.24**	0.16*	0.12	0.05	0.03	0.03	0.01
9. ฉันชอบคุณรวมงาน	8.07	1.94	0.38**	0.18*	0.24**	0.28**	0.42**	0.23**	-0.10	0.26**	0.30**
10. ฉันอยากมีความรู้สึกว่าคุณชอบคุณรวมงาน	6.80	3.19	0.18*	0.11	0.15*	0.05	0.14	0.15*	0.01	0.11	0.11
11. คุณรวมงานชอบฉัน	6.93	2.17	0.35**	0.21**	0.28**	0.27**	0.47**	0.16*	-0.28**	0.21**	0.30**
12. ฉันอยากให้คุณรวมงานชอบฉัน	7.85	2.37	0.16*	0.14	0.18*	0.11	0.14	0.08	0.03	0.07	0.06

* p < .05 ** p < .01 (เกณฑ์การตอบในแบบวัดไฟโร 0 = ไม่เห็นด้วยเลย 5 = ตัดสินใจไม่ได้ และ 10 = เห็นด้วยมากที่สุด)

จากตารางที่ 6 ความชอบพอระหว่างบุคคล ที่ผู้วิจัยศึกษา ประกอบด้วย

1. **ฉันชอบเขา** ($A \rightarrow P$) เป็น ความชอบที่พยาบาล (A) มีต่อผู้ร่วมงานในหน่วยงาน (P)
2. **เขาคิดว่าฉันชอบเขา** ($A \Leftarrow P$ ตามการรับรู้ของ P) เป็น ความชอบที่ผู้ร่วมงานคิดว่า พยาบาล (A) ชอบผู้ร่วมงาน (P)
3. **คนอื่นคิดว่าฉันชอบผู้ร่วมงาน** ($A \rightsquigarrow P$ ตามการรับรู้ของคนอื่น) เป็น ความชอบที่พยาบาล (A) มีต่อผู้ร่วมงาน (P) ตามการรับรู้ของคนอื่น ซึ่งเป็นบุคคลที่ 3
4. **เขาชอบฉัน** ($A \leftarrow P$) เป็น ความชอบที่ผู้ร่วมงาน (P) มีต่อพยาบาล (A)
5. **ฉันคิดว่าเขาชอบฉัน** ($A \Leftarrow P$ ตามการรับรู้ของ A) เป็น ความชอบที่พยาบาล (A) คิดว่าจะได้รับจากผู้ร่วมงาน (P)

(วิธีการคิดคะแนนความชอบพอระหว่างบุคคลข้อ 1 ถึงข้อ 5 โปรดดูภาคผนวก ค.)

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่า ตัวแปรต่างๆ ในด้านความชอบพอของบุคคล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ ชอบค่อนข้างมาก (มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.09 ถึง 4.33) และ มีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก โดยความสัมพันธ์ระหว่าง คนอื่นคิดว่าฉันชอบเขา กับ เขาคิดว่าฉันชอบเขามีค่าสูงสุด ($r = 0.93$ $p < .01$) แสดงให้เห็นว่า เมื่อผู้ร่วมงานซึ่งเป็นบุคคลที่ 3 คิดว่า พยาบาลชอบผู้ร่วมงาน เพิ่มขึ้น ผู้ร่วมงานก็จะคิดว่า พยาบาลชอบเขาเพิ่มขึ้นด้วย แต่ถ้าผู้ร่วมงานซึ่งเป็นบุคคลที่ 3 คิดว่า พยาบาลชอบผู้ร่วมงานลดลง ผู้ร่วมงานก็จะคิดว่า พยาบาลชอบเขาลดลง เช่นเดียวกัน

ความสัมพันธ์ระหว่าง ฉันชอบเขา กับ ฉันคิดว่าเขาชอบฉัน มีขนาดสูงรองลงมา ซึ่งเท่ากับ ความสัมพันธ์ระหว่าง คนอื่นคิดว่าฉันชอบเขา กับ เขาชอบฉัน ($r = 0.85$ $p < .01$) แสดงให้เห็นว่า เมื่อพยาบาลชอบผู้ร่วมงานเพิ่มขึ้น พยาบาลก็จะคิดว่าผู้ร่วมงานชอบพยาบาลเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกัน แต่ถ้าพยาบาลชอบผู้ร่วมงานลดลง

พยาบาลก็จะคิดว่า ผู้ร่วมงานชอบพยาบาลลดลง และเมื่อผู้ร่วมงานซึ่งเป็นบุคคลที่ 3 คิดว่า พยาบาลชอบผู้ร่วมงาน เพิ่มขึ้น ผู้ร่วมงานก็จะชอบพยาบาลเพิ่มขึ้นด้วย แต่ถ้าผู้ร่วมงานซึ่งเป็นบุคคลที่ 3 คิดว่า พยาบาลชอบผู้ร่วมงานลดลง ผู้ร่วมงานก็จะชอบพยาบาลลดลง

ความสัมพันธ์ระหว่าง เขาชอบฉัน กับ เขาคิดว่าฉันชอบเขามีขนาดสูง เช่นกัน ($r = 0.84$ $p < .01$) แสดงให้เห็นว่า เมื่อผู้ร่วมงานชอบพยาบาลเพิ่มขึ้น ผู้ร่วมงานก็จะคิดว่า พยาบาลชอบเขาเพิ่มขึ้นด้วย แต่ถ้าผู้ร่วมงานชอบพยาบาลลดลง ผู้ร่วมงานก็จะคิดว่าพยาบาลชอบเขาลดลงเช่นเดียวกัน

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวแปร ที่เป็นผลต่างระหว่างตัวแปรในด้านความชอบพของบุคคล เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่าง ความชอบที่พยาบาลมีต่อผู้ร่วมงาน และคาดหวังว่าจะได้รับจากผู้ร่วมงาน กับความชอบที่ผู้ร่วมงาน มีต่อพยาบาล และคาดหวังว่าจะได้รับจากพยาบาล ปรากฏผลดังนี้

6. ความชอบผู้อื่นสัมพันธ์ เป็น ตัวแปรที่ได้จากการนำ ฉันชอบเขา มาลบด้วย เขาชอบฉัน ซึ่งมีค่าเป็นบวก ศูนย์ หรือลบ ก็ได้ โดยความหมายของผลต่างระหว่าง ฉันชอบเขา กับ เขาชอบฉัน มีความหมาย ดังนี้

ผลต่างเป็น ศูนย์ แสดงว่า พยาบาลชอบผู้ร่วมงาน เท่ากับ ที่ผู้ร่วมงานชอบพยาบาล

ผลต่างเป็น บวก แสดงว่า พยาบาลชอบผู้ร่วมงาน มากกว่า ที่ผู้ร่วมงานชอบพยาบาล

ผลต่างเป็น ลบ แสดงว่า พยาบาลชอบผู้ร่วมงาน น้อยกว่า ที่ผู้ร่วมงานชอบพยาบาล

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่าความชอบผู้อื่นสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับศูนย์ แสดงให้เห็นว่า โดยเฉลี่ยพยาบาลชอบผู้ร่วมงาน เท่ากับ ที่ผู้ร่วมงานชอบพยาบาล $t(164) = 0.06$

7. **ฉันคิดว่าฉันชอบเขาฝ่ายเดียว** เป็น ตัวแปรที่ได้จากการนำ ฉันชอบเขา มาลบด้วย ฉันคิดว่าเขาชอบฉัน ซึ่งมีค่าเป็นบวก ศูนย์ หรือลบ ก็ได้ โดยความหมายของ ผลต่างระหว่างฉันชอบเขา กับ ฉันคิดว่าเขาชอบฉัน มีความหมาย ดังนี้

ผลต่างเป็น **ศูนย์** แสดงว่า พยาบาลชอบผู้ร่วมงาน เท่ากับ ที่พยาบาลคิดว่า จะได้รับจาก ผู้ร่วมงาน

ผลต่างเป็น **บวก** แสดงว่า พยาบาลชอบผู้ร่วมงาน มากกว่า ที่พยาบาลคิดว่า จะได้รับจาก ผู้ร่วมงาน

ผลต่างเป็น **ลบ** แสดงว่า พยาบาลชอบผู้ร่วมงาน น้อยกว่า ที่พยาบาลคิดว่า จะได้รับจาก ผู้ร่วมงาน

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่า ฉันคิดว่าฉันชอบเขาฝ่ายเดียว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.21 แสดงให้เห็นว่า โดยเฉลี่ยพยาบาลชอบผู้ร่วมงาน มากกว่า ที่จะคิดว่าผู้ร่วมงานชอบ พยาบาล $t (145) = 5.03 p < .01$

8. **การเปิดเผยความชอบของฉัน** เป็น ตัวแปรที่ได้จาก การนำฉันชอบเขา มาลบด้วย เขาคิดว่าฉันชอบเขา ซึ่งมีค่าเป็นบวก ศูนย์ หรือลบ ก็ได้ โดยความหมายของ ผลต่างระหว่างฉันชอบเขา กับ เขาคิดว่าฉันชอบเขา มีความหมาย ดังนี้

ผลต่างเป็น **ศูนย์** แสดงว่า พยาบาลชอบผู้ร่วมงาน เท่ากับ ที่ผู้ร่วมงานคิดว่า พยาบาลชอบผู้ร่วมงาน

ผลต่างเป็น **บวก** แสดงว่า พยาบาลชอบผู้ร่วมงาน มากกว่า ที่ผู้ร่วมงานคิดว่า พยาบาลชอบผู้ร่วมงาน

ผลต่างเป็น **ลบ** แสดงว่า พยาบาลชอบผู้ร่วมงาน น้อยกว่า ที่ผู้ร่วมงานคิดว่า พยาบาลชอบผู้ร่วมงาน

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่า การเปิดเผยความชอบของฉัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.17 แสดงให้เห็นว่า โดยเฉลี่ยพยาบาลชอบผู้ร่วมงาน มากกว่า ที่ผู้ร่วมงานจะคิดว่า พยาบาล ชอบผู้ร่วมงาน $t (164) = 2.54 p < .01$

9. การรับรู้ว่าคุณอื่นชอบฉัน เป็น ตัวแปรที่ได้จากการนำ เขาชอบฉัน มาลบด้วย ฉันคิดว่าเขาชอบฉัน ซึ่งมีค่าเป็นบวก ศูนย์ หรือลบ ก็ได้ โดยความหมายของ ผลต่างระหว่าง เขาชอบฉัน กับ ฉันคิดว่าเขาชอบฉัน มีความหมาย ดังนี้

ผลต่างเป็น ศูนย์ แสดงว่า ผู้ร่วมงานชอบพยาบาล เท่ากับ ที่พยาบาลคิดว่า ผู้ร่วมงานชอบพยาบาล

ผลต่างเป็น บวก แสดงว่า ผู้ร่วมงานชอบพยาบาล มากกว่า ที่พยาบาลคิดว่า ผู้ร่วมงานชอบพยาบาล

ผลต่างเป็น ลบ แสดงว่า ผู้ร่วมงานชอบพยาบาล น้อยกว่า ที่พยาบาลคิดว่า ผู้ร่วมงานชอบพยาบาล

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่า การรับรู้ว่าคุณอื่นชอบฉัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.21 แสดงให้เห็นว่า โดยเฉลี่ยผู้ร่วมงานชอบพยาบาล น้อยกว่า ที่พยาบาลคิดว่า ผู้ร่วมงานชอบพยาบาล $t(145) = 3.03$ $p < .01$

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 5 จะเห็นว่า ความชอบผู้อื่นสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์ กับ การเปิดเผยความชอบของฉัน ในขนาดสูง ($r = 0.91$ $p < .01$) ลักษณะของความสัมพันธ์ดังกล่าว ชี้ให้เห็นว่า เมื่อพยาบาลชอบผู้ร่วมงาน มากกว่าที่ผู้ร่วมงานชอบพยาบาล จะพบว่าพยาบาลชอบผู้ร่วมงาน มากกว่าที่ผู้ร่วมงานคิดว่า พยาบาลชอบเขาด้วย แต่ถ้าพยาบาลชอบผู้ร่วมงาน น้อยกว่าที่ ผู้ร่วมงานชอบพยาบาล ก็พบว่า พยาบาลชอบผู้ร่วมงาน น้อยกว่าที่ ผู้ร่วมงานคิดว่าพยาบาลชอบเขา

ความสัมพันธ์ที่มีขนาดสูงรองลงมา คือ ความสัมพันธ์ระหว่าง ความชอบผู้อื่นสัมพันธ์ กับ การรับรู้ว่าคุณอื่นชอบฉัน ($r = 0.80$ $p < .01$) ลักษณะของความสัมพันธ์ ชี้ให้เห็นว่า เมื่อพยาบาลชอบผู้ร่วมงาน มากกว่าที่ผู้ร่วมงานชอบพยาบาล จะพบว่า ผู้ร่วมงานชอบพยาบาล มากกว่า ที่พยาบาลคิดว่าผู้ร่วมงานชอบพยาบาลด้วย แต่ถ้าพยาบาลชอบผู้ร่วมงาน น้อยกว่า ที่ผู้ร่วมงานชอบพยาบาล ก็พบว่า ผู้ร่วมงานชอบพยาบาล น้อยกว่า ที่พยาบาลคิดว่า ผู้ร่วมงานจะชอบพยาบาล

ความสัมพันธ์ที่มีขนาดสูง เช่นเดียวกันคือ ความสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้ว่าคุณอื่นชอบฉัน กับการเปิดเผยความชอบของฉัน ($r = 0.76$ $p < .01$) ลักษณะของความสัมพันธ์ดังกล่าว ชี้ให้เห็นว่า เมื่อผู้ร่วมงานชอบพยาบาล มากกว่าที่ พยาบาลคิดว่าผู้ร่วมงานชอบพยาบาล จะพบว่า พยาบาลชอบผู้ร่วมงาน มากกว่าที่ผู้ร่วมงานคิดว่า พยาบาลชอบเขา แต่ถ้าผู้ร่วมงานชอบพยาบาล น้อยกว่าที่พยาบาลคิดว่า ผู้ร่วมงานชอบพยาบาล ก็จะทำให้พบว่า พยาบาลชอบผู้ร่วมงาน น้อยกว่าที่ ผู้ร่วมงานคิดว่าพยาบาลชอบเขา

2. ตัวแปรในแบบวัดไฟโร

ข้อมูลทางสถิติพื้นฐานของตัวแปรในแบบวัดไฟโร ผู้วิจัยขอเสนอให้ดูในตารางที่ 9 และ 10 ดังนี้

ตารางที่ 9 มัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรในแบบวัดไฟโร ส่วนที่วัดพฤติกรรม

พฤติกรรมในแบบวัดไฟโร	ค่าเฉลี่ย *	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ฉันชอบชักชวนผู้ร่วมงานเขารวมกลุ่มกับฉัน	6.10	3.10
2. ฉันชอบชักจูงให้ผู้ร่วมงานทำในสิ่งที่ฉันต้องการ	4.89	3.29
3. ฉันชอบเปิดเผยกับผู้ร่วมงาน	7.83	2.37
4. ฉันอยากชักชวนผู้ร่วมงานเขารวมกลุ่มกับฉัน	6.69	3.01
5. ฉันอยากชักจูงให้ผู้ร่วมงานทำในสิ่งที่ฉันต้องการ	5.69	3.39
6. ฉันอยากเปิดเผยกับผู้ร่วมงาน	7.30	2.73
7. ผู้ร่วมงานชอบชักชวนฉันเขารวมกลุ่มกับเขา	6.35	2.86
8. ผู้ร่วมงานชอบชักจูงฉันให้ทำในสิ่งที่เขาต้องการ	5.31	2.99
9. ผู้ร่วมงานชอบเปิดเผยกับฉัน	6.35	2.52
10. ฉันอยากให้ผู้ร่วมงานชักชวนฉันเขารวมกลุ่มกับเขา	6.26	3.07
11. ฉันอยากให้ผู้ร่วมงานชักจูงฉันให้ทำในสิ่งที่เขาต้องการ	3.87	3.28
12. ฉันอยากให้ผู้ร่วมงานเปิดเผยกับฉัน	8.05	2.42

* ความหมายของคะแนน : 0 = ไม่เห็นด้วยเลย 5 = ตัดสินใจไม่ได้ 10 = เห็นด้วยมากที่สุด

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่า พฤติกรรมในแบบวัดไฟโร มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.87 ถึง 8.05 โดยพฤติกรรมที่พยาบาลเห็นด้วยมากที่สุด คือ “ฉันอยากให้ผู้ร่วมงานเปิดเผยกับฉัน” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.05 และ พฤติกรรมที่พยาบาลเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ “ฉันอยากให้ผู้ร่วมงานชักจูงฉัน ให้ทำในสิ่งที่เขาต้องการ” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87

ตารางที่ 10 มัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรในแบบวัดไฟโร ส่วนที่วัดความรู้สึก

ความรู้สึกในแบบวัดไฟโร	ค่าเฉลี่ย *	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ฉันรู้สึกว่าคุณร่วมงานมีความสำคัญ	8.37	2.15
2. ฉันรู้สึกว่าคุณร่วมงานของฉันมีความรู้ความสามารถในการทำงานเป็นอย่างดี	7.73	1.91
3. ฉันชอบผู้ร่วมงาน	8.07	1.94
4. ฉันอยากมีความรู้สึกว่าคุณร่วมงานมีความสำคัญต่อฉัน	6.83	3.12
5. ฉันอยากมีความรู้สึกว่าคุณร่วมงานของฉันมีความรู้ความสามารถในการทำงานเป็นอย่างดี	7.17	2.64
6. ฉันอยากมีความรู้สึกชอบผู้ร่วมงาน	6.80	3.19
7. ผู้ร่วมงานรู้สึกว่าคุณมีความสำคัญต่อเขา	6.72	2.38
8. ผู้ร่วมงานของฉันรู้สึกว่าคุณมีความรู้ความสามารถในการทำงานเป็นอย่างดี	6.91	1.99
9. ผู้ร่วมงานชอบฉัน	6.93	2.17
10. ฉันอยากให้ผู้ร่วมงานรู้สึกว่าคุณมีความสำคัญต่อเขา	7.49	2.61
11. ฉันอยากให้ผู้ร่วมงานของฉันรู้สึกว่าคุณมีความรู้ความสามารถในการทำงานเป็นอย่างดี	7.42	2.47
12. ฉันอยากให้ผู้ร่วมงานชอบฉัน	7.85	2.37

* ความหมายของคะแนน : 0 = ไม่เห็นด้วยเลย 5 = ดัดสินใจไม่ได้ 10 = เห็นด้วยมากที่สุด

จากตารางที่ 10 จะเห็นว่า ความรู้สึกในแบบวัดไฟโร มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 6.72 ถึง 8.37 โดยความรู้สึกที่พยายาลเห็นด้วยมากที่สุด คือ “ฉันรู้สึกว่าผู้ร่วมงานมีความสำคัญต่อฉัน” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.37 และความรู้สึกที่พยายาลเห็นด้วยน้อยที่สุดคือ “ผู้ร่วมงานรู้สึกว่าฉันมีความสำคัญต่อเขา” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.72

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐานการวิจัยเป็นรายข้อ

สมมติฐานที่ 1

ชอบ

$A \rightarrow P$ เพิ่มขึ้น เมื่อ A รู้สึกว่า P มีความสำคัญ หรือ มีความรู้ความสามารถในการทำงาน เพิ่มขึ้น

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสมมติฐานที่ 1 ผู้วิจัยขอนำเสนอให้ดูในตารางที่ 11 ดังนี้

ตารางที่ 11 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆในสมมติฐานที่ 1

ตัวแปร	ฉันชอบเขา (1)	ฉันรู้สึกว่าผู้ร่วมงานมีความสำคัญต่อฉัน (2)	ฉันรู้สึกว่าผู้ร่วมงานมีความรู้ความสามารถในการทำงาน (3)
1. ฉันชอบเขา ($A \rightarrow P$)	1.00		
2. ฉันรู้สึกว่าผู้ร่วมงานมีความสำคัญต่อฉัน	0.26**	1.00	
3. ฉันรู้สึกว่าผู้ร่วมงานมีความรู้ความสามารถในการทำงาน	0.32**	0.60**	1.00

** $p < .01$

หมายเหตุ ข้อ 1 เป็นตัวแปรที่ได้จากแบบวัดความชอบพอระหว่างบุคคล ข้อ 2-3 เป็นตัวแปรที่ได้จากแบบวัดไฟโร

จากตารางที่ 11 จะเห็นว่า ฉันชอบผู้ร่วมงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ฉันรู้สึกว่าผู้ร่วมงานมีความสำคัญต่อฉัน ($r = 0.26$ $p < .01$) ฉันรู้สึกว่าผู้ร่วมงานมีความรู้ความสามารถในการทำงาน ($r = 0.32$ $p < .01$) แสดงให้เห็นว่า เมื่อพยาบาลรู้สึกว่าผู้ร่วมงานมีความสำคัญ หรือมีความรู้ความสามารถในการทำงาน เพิ่มขึ้น พยาบาลชอบผู้ร่วมงานเพิ่มขึ้น

โดยสรุปแล้ว ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานที่ 1 กล่าวคือ เมื่อพยาบาลรู้สึกว่าผู้ร่วมงานมีความสำคัญ หรือ มีความรู้ความสามารถในการทำงาน เพิ่มขึ้น พยาบาลชอบผู้ร่วมงาน เพิ่มขึ้น

สมมติฐานที่ 2

ชอบ

ชอบ

$A \rightarrow P$ มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับ $A \leftarrow P$

และความสัมพันธ์นี้เพิ่มขึ้น เมื่อ A รู้สึกว่า P มีความสำคัญ หรือ มีความรู้ความสามารถในการทำงาน เพิ่มขึ้น

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสมมติฐานที่ 2 ผู้วิจัยขอนำเสนอให้ดูในตารางที่ 12 และ 13 ดังนี้

ตารางที่ 12 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆในสมมติฐานที่ 2

ตัวแปร	ฉันชอบเขา (1)	เขาชอบฉัน (2)	ความชอบ ผู้อื่นสัมพันธ์ (3)	ฉันรู้สึก ว่า ผู้ร่วมงานมี ความสำคัญ ต่อฉัน (4)	ฉันรู้สึก ว่า ผู้ร่วมงานมี ความรู้ความสามารถ ในการทำงาน (5)
1. ฉันชอบเขา (A → P)	1.00				
2. เขาชอบฉัน (P ← A)	0.42**	1.00			
3. ความชอบผู้อื่นสัมพันธ์	0.74**	-0.31**	1.00		
4. ฉันรู้สึก ว่า ผู้ร่วมงานมี ความสำคัญ ต่อฉัน	0.26**	0.16*	0.16*	1.00	
5. ฉันรู้สึก ว่า ผู้ร่วมงานมี ความรู้ความสามารถ ในการทำงาน	0.32**	0.22**	0.17*	0.60**	1.00

* $p < .05$ ** $p < .01$

หมายเหตุ ข้อ 1-3 เป็นตัวแปรที่ได้จากแบบวัดความชอบพอระหว่างบุคคล

ข้อ 4-5 เป็นตัวแปรที่ได้จากแบบวัดไฟโร

จากตารางที่ 12 จะเห็นว่า ฉันชอบเขา มีความสัมพันธ์ทางบวก กับเขาชอบฉัน ($r = 0.42$ $p < .01$) แสดงให้เห็นว่า เมื่อพยาบาลชอบผู้ร่วมงานเพิ่มขึ้น ผู้ร่วมงานก็จะชอบพยาบาลเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 13 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างฉันชอบเขา กับ เขาชอบฉัน โดยมีความรู้สึกในแบบวัดไฟโรคือ “ ฉันรู้สึกว่าคุณร่วมงานมีความสำคัญต่อฉัน และ “ ฉันรู้สึกว่าคุณร่วมงานของฉันมีความรู้ความสามารถในการทำงาน “ เป็นตัวแปรกำกับ (Moderator variable)

ความรู้สึกในแบบวัดไฟโร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างฉันชอบเขา กับ เขาชอบฉัน		Z ระหว่างกลุ่มสูง และ กลุ่มต่ำ
	กลุ่มต่ำ ^①	กลุ่มสูง ^②	
1. ฉันรู้สึกว่าคุณร่วมงานมีความสำคัญต่อฉัน	0.19 (n = 60)	0.55** (n = 80)	2.40*
2. ฉันรู้สึกว่าคุณร่วมงานของฉันมีความรู้ความสามารถในการทำงาน	0.08 (n = 66)	0.64** (n = 62)	3.71*

① ผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า 50เปอร์เซ็นต์ไทล์ ในแบบวัดไฟโร

② ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่า 50เปอร์เซ็นต์ไทล์ ในแบบวัดไฟโร

* $p < .05$ ** $p < .01$

หมายเหตุ จำนวนพยาบาลของกลุ่มต่ำ รวมกับกลุ่มสูง ไม่เท่ากับจำนวนพยาบาลทั้งหมดที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจาก มีพยาบาลจำนวนหนึ่งที่ไม่ตอบข้อกระทงของความรู้สึกในแบบวัดไฟโรในตารางนี้ ผู้วิจัยจึงไม่ได้นำข้อมูลของพยาบาลกลุ่มนี้มาใช้

จากตารางที่ 13 จะเห็นว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างฉันชอบเขา กับ เขาชอบฉัน ในกลุ่มสูง มีค่าสูงกว่าในกลุ่มต่ำทั้ง 2 ค่า ($Z = 2.40$ และ $Z = 3.71$ $p < .05$) แสดงให้เห็นว่า เมื่อพยาบาลรู้สึกว่าคุณร่วมงานมีความสำคัญ หรือ มีความรู้ความสามารถในการทำงาน เพิ่มขึ้น ความสัมพันธ์ระหว่างความชอบที่พยาบาลมีต่อผู้ร่วมงาน กับ ความชอบที่ผู้ร่วมงานมีต่อพยาบาล จะมีค่าเพิ่มขึ้น

โดยสรุปแล้ว ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานที่ 2 กล่าวคือ เมื่อพยาบาลชอบผู้ร่วมงานเพิ่มขึ้น ผู้ร่วมงานก็จะชอบพยาบาลเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกัน และ เมื่อพยาบาลรู้สึกว่าคุณร่วมงานมีความสำคัญ หรือมีความรู้ความสามารถในการทำงานเพิ่มขึ้น ความสัมพันธ์ระหว่าง ความชอบที่พยาบาลมีต่อผู้ร่วมงาน กับความชอบที่ผู้ร่วมงานมีต่อพยาบาล มีค่าเพิ่มขึ้น

สมมติฐานที่ 3

ชอบ ชอบ
 $A \rightarrow P$ มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับ $A \leftarrow P$ ตามการรับรู้ของ A
 และ ความสัมพันธ์นี้เพิ่มขึ้น เมื่อ A คิดว่า P รับรู้ว่า A มีความสำคัญ
 หรือมีความรู้ความสามารถในการทำงาน เพิ่มขึ้น

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสมมติฐานที่ 3 ผู้วิจัยขอนำเสนอในตารางที่ 14 และ 15 ดังนี้

ตารางที่ 14 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆในสมมติฐานที่ 3

ตัวแปร	ฉันชอบเขา		ฉันคิดว่า เขาชอบฉัน		ฉันคิดว่า ฝ่ายเดียว		ผู้ร่วมงาน รู้สึกว่ามี ความสำคัญ ต่อเขา (4)		ผู้ร่วมงาน รู้สึกว่ามี ความรู้ ความสามารถ ในการทำงาน(5)	
	(1)	(2)	(3)	(3)	(4)	(5)				
1. ฉันชอบเขา ($A \rightarrow P$)	1.00									
2. ฉันคิดว่าเขาชอบฉัน ($A \leftarrow P$ ตามการรับรู้ของ A)	0.85**	1.00								
3. ฉันคิดว่าฉันชอบเขาฝ่ายเดียว	0.03	-0.51**	1.00							
4. ผู้ร่วมงานรู้สึกว่ามี ความสำคัญต่อเขา	0.37**	0.44**	-0.19*	1.00						
5. ผู้ร่วมงานรู้สึกว่ามี ความรู้ ความสามารถในการทำงาน	0.35**	0.45**	-0.24**	0.66**	1.00					

* $p < .05$ ** $p < .01$

หมายเหตุ ข้อ 1-3 เป็นตัวแปรที่ได้จากแบบวัดความชอบพอระหว่างบุคคล

ข้อ 4-5 เป็นตัวแปรที่ได้จากแบบวัดไฟโร

จากตารางที่ 14 จะเห็นว่าฉันชอบเขา มีความสัมพันธ์สูงทางบวกกับ ฉันคิดว่าเขาชอบฉัน ($r = 0.85$ $p < .01$) แสดงให้เห็นว่า เมื่อพยาบาลชอบผู้ร่วมงานเพิ่มขึ้น พยาบาลก็จะคิดว่าผู้ร่วมงานชอบพยาบาลเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 15 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างฉันชอบเขา กับฉันคิดว่าเขาชอบฉัน โดยมีความรู้สึกในแบบวัดไฟโรคือ “ผู้ร่วมงานรู้สึกว่าคุณมีความสำคัญต่อเขา” และ “ผู้ร่วมงานรู้สึกว่าคุณมีความรู้ความสามารถในการทำงาน” เป็นตัวแปรกำกับ (Moderator variable)

ความรู้สึกในแบบวัดไฟโร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ฉันชอบเขา กับ ฉันคิดว่าเขาชอบฉัน		Z ระหว่าง กลุ่มสูง และ กลุ่มต่ำ
	กลุ่มต่ำ ^๑	กลุ่มสูง ^๒	
1. ผู้ร่วมงานรู้สึกว่าคุณมีความสำคัญต่อเขา	0.80** (n = 57)	0.88** (n = 76)	1.54
2. ผู้ร่วมงานรู้สึกว่าคุณมีความรู้ความสามารถ ในการทำงาน	0.79** (n = 52)	0.87** (n = 71)	1.40

① ผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า 50 เปอร์เซนต์ไทล์ ในแบบวัดไฟโร

② ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่า 50 เปอร์เซนต์ไทล์ ในแบบวัดไฟโร

** $p < .01$

หมายเหตุ จำนวนพยาบาลของกลุ่มต่ำ รวมกับกลุ่มสูง ไม่เท่ากับจำนวนพยาบาลทั้งหมดที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจาก มีพยาบาลจำนวนหนึ่งที่ไม่ตอบข้อกระทงของความรู้สึกในแบบวัดไฟโรในตารางนี้ ผู้วิจัยจึงไม่นำข้อมูลของพยาบาลกลุ่มนี้มาใช้

จากตารางที่ 15 จะเห็นว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างฉันชอบเขา กับฉันคิดว่าเขาชอบฉันในกลุ่มสูง มีค่ามากกว่าในกลุ่มต่ำ แต่พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า เมื่อพยาบาลคิดว่า ผู้ร่วมงานรู้สึกว่าคุณมีความสำคัญ หรือมีความรู้ความสามารถในการทำงาน เพิ่มขึ้น ความสัมพันธ์ระหว่างความชอบที่พยาบาลมีต่อผู้ร่วมงาน กับความชอบที่พยาบาลคิดว่าจะได้รับจากผู้ร่วมงาน ไม่มีค่าเพิ่มขึ้น

โดยสรุปแล้ว ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานที่ 3 เฉพาะกรณีที่ พยาบาลชอบ
ผู้ร่วมงานเพิ่มขึ้น พยาบาลก็จะคิดว่า ผู้ร่วมงานชอบพยาบาลเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกัน แต่เมื่อ
พยาบาลคิดว่า ผู้ร่วมงานรู้สึกว่าการพยาบาลมีความสำคัญ หรือมีความรู้ความสามารถใน
การทำงานเพิ่มขึ้น ความสัมพันธ์ระหว่างความชอบที่พยาบาลมีต่อผู้ร่วมงาน กับความชอบ
ที่พยาบาลคิดว่าจะได้รับจากผู้ร่วมงาน ไม่มีค่าเพิ่มขึ้น

สมมติฐานที่ 4

ชอบ ชอบ
 $A \rightarrow P$ มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับ $A \Rightarrow P$ ตามการรับรู้ของคนอื่น
 และความสัมพันธ์เพิ่มขึ้น เมื่อ A คิดว่า ตนเองมีลักษณะเปิดเผยเพิ่มขึ้น

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสมมติฐานที่ 4 ผู้วิจัยขอนำเสนอให้ดูในตารางที่ 16 และ 17 ดังนี้

ตารางที่ 16 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆในสมมติฐานที่ 4

ตัวแปร	ฉันชอบเขา (1)	คนอื่นคิดว่า ฉันชอบเขา (2)	ผลต่างระหว่าง	ฉันชอบ
			ฉันชอบเขากับคนอื่น คิดว่าฉันชอบเขา (3)	เปิดเผยกับ ผู้ร่วมงาน (4)
1. ฉันชอบเขา ($A \rightarrow P$)	1.00			
2. คนอื่นคิดว่าฉันชอบเขา ($A \Rightarrow P$ ตามการรับรู้ของคนอื่น)	0.51**	1.00		
3. ผลต่างระหว่าง ฉันชอบเขา กับ คนอื่นคิดว่าฉันชอบเขา	0.77**	-0.12	1.00	
4. ฉันชอบเปิดเผยกับผู้ร่วมงาน	0.22**	0.14	0.06	1.00

** $p < .01$

หมายเหตุ ข้อ 1-3 เป็นตัวแปรที่ได้จากแบบวัดความชอบพอระหว่างบุคคล ข้อ 4 เป็นตัวแปรที่ได้จากแบบวัดไฟโร

จากตารางที่ 16 จะเห็นว่า ฉันทชอบเขา มีความสัมพันธ์ทางบวก กับ คนอื่นคิดว่า ฉันทชอบเขา ($r = 0.51$ $p < .01$) แสดงให้เห็นว่า เมื่อพยาบาลชอบผู้ร่วมงาน เพิ่มขึ้น คนอื่นซึ่งเป็นบุคคลที่สาม ก็จะได้คิดว่า พยาบาลชอบผู้ร่วมงานเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 17 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างฉันทชอบเขา กับ คนอื่นคิดว่าฉันทชอบเขา โดยมีพฤติกรรมในแบบวัดไฟโรคือ “ ฉันทชอบเปิดเผยกับผู้ร่วมงาน ” เป็นตัวแปรกำกับ (Moderator variable)

พฤติกรรมในแบบวัดไฟโร	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ฉันทชอบเขา กับ คนอื่นคิดว่าฉันทชอบเขา		Z ระหว่าง กลุ่มสูง และ กลุ่มต่ำ
	กลุ่มต่ำ ^①	กลุ่มสูง ^②	
	1. ฉันทชอบเปิดเผยกับผู้ร่วมงาน	0.43** (n = 77)	0.61** (n = 58)

① ผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า 50เปอร์เซ็นต์ไทล์ ในแบบวัดไฟโร

② ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่า 50เปอร์เซ็นต์ไทล์ ในแบบวัดไฟโร

** $p < .01$

หมายเหตุ จำนวนพยาบาลของกลุ่มต่ำ รวมกับกลุ่มสูง ไม่เท่ากับจำนวนพยาบาลทั้งหมดที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจาก มีพยาบาลจำนวนหนึ่งที่ไม่ตอบข้อกระทงของความรู้สึกในแบบวัดไฟโรในตารางนี้ ผู้วิจัยจึงไม่นำข้อมูลของพยาบาลกลุ่มนี้มาใช้

จากตารางที่ 17 จะเห็นว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ฉันทชอบเขา กับ คนอื่นซึ่งเป็นบุคคลที่สาม คิดว่าฉันทชอบเขาในกลุ่มสูงมีค่าสูงกว่าในกลุ่มต่ำ แต่พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า เมื่อพยาบาลมีลักษณะเปิดเผยเพิ่มขึ้น ความสัมพันธ์ระหว่าง ความชอบที่พยาบาลมีต่อผู้ร่วมงาน กับความชอบที่พยาบาลมีต่อผู้ร่วมงาน ตามการรับรู้ของคนอื่นซึ่งเป็นบุคคลที่สาม ไม่มีค่าเพิ่มขึ้น

โดยสรุปแล้ว ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานที่ 4 เฉพาะกรณีที่ พยาบาลชอบ
ผู้ร่วมงาน เพิ่มขึ้น คนอื่นซึ่งเป็นบุคคลที่สาม ก็จะคิดว่าพยาบาลชอบผู้ร่วมงาน เพิ่มขึ้น
เช่นเดียวกัน แต่เมื่อพยาบาลมีลักษณะเปิดเผยเพิ่มขึ้น ความสัมพันธ์ระหว่างความชอบที่
พยาบาลมีต่อผู้ร่วมงาน กับความชอบที่พยาบาลมีต่อผู้ร่วมงาน ตามการรับรู้ของคนอื่น
ซึ่งเป็นบุคคลที่สาม ไม่มีค่าเพิ่มขึ้น

สมมติฐานที่ 5

ชอบ

$A \rightarrow P$ น้อยลง เมื่อ A คิดว่า P เปิดเผยกับ A น้อยกว่าที่ A ต้องการ

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสมมติฐานที่ 5 ผู้วิจัยขอนำเสนอในตารางที่ 18 ดังนี้

ตารางที่ 18 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆในสมมติฐานที่ 5

พฤติกรรมในแบบวัดไฟโร	ค่าเฉลี่ย	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ กับ ฉันชอบเขา
1. ฉันอยากให้ผู้ร่วมงานเปิดเผยกับฉัน	8.05	0.06
2. ผู้ร่วมงานชอบเปิดเผยกับฉัน	6.35	0.32**
ผลต่างระหว่าง 1 กับ 2 (1 - 2)	1.70	-0.22**

** $p < .01$

จากตารางที่ 18 จะเห็นว่า พฤติกรรมในแบบวัดไฟโรคือ “ฉันอยากให้ผู้ร่วมงาน
เปิดเผยกับฉัน” มีค่าเฉลี่ยมากกว่า “ผู้ร่วมงานชอบเปิดเผยกับฉัน” $t(168) = 7.78$ $p < .01$
และผลต่างของพฤติกรรมดังกล่าว มีความสัมพันธ์ทางลบ กับ ฉันชอบเขา ($r = -0.22$
 $p < .01$) แสดงให้เห็นว่า เมื่อผู้ร่วมงานเปิดเผยกับพยาบาล น้อยกว่าที่พยาบาลต้องการ
พยาบาลก็จะชอบผู้ร่วมงานน้อยลง

โดยสรุปแล้วผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานที่ 5 คือ เมื่อผู้ร่วมงานเปิดเผย กับ พยาบาล น้อยกว่าที่พยาบาลต้องการ พยาบาลชอบผู้ร่วมงานน้อยลง

สมมติฐานที่ 6

ชอบ

$A \rightarrow P$ น้อยลง เมื่อ A คิดว่า P ชักชวน A เข้ากลุ่มน้อยกว่าที่ A ต้องการ

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสมมติฐานที่ 6 ผู้วิจัยขอนำเสนอในตารางที่ 19 ดังนี้

ตารางที่ 19 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆในสมมติฐานที่ 6

พฤติกรรมในแบบวัดไฟโร	ค่าเฉลี่ย	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ กับ ฉันชอบเขา
1. ฉันอยากให้ผู้ร่วมงานชักชวนฉันเข้าร่วมกลุ่มกับเขา	6.26	-0.03
2. ผู้ร่วมงานชอบชักชวนฉันเข้าร่วมกลุ่มกับเขา	6.35	0.03
ผลต่างระหว่าง 1 กับ 2 (1 - 2)	-0.09	-0.07

จากตารางที่ 19 จะเห็นว่า พฤติกรรมในแบบวัดไฟโรคือ “ฉันอยากให้ผู้ร่วมงานชักชวนฉันเข้าร่วมกลุ่มกับเขา” มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า “ผู้ร่วมงานชอบชักชวนฉันเข้าร่วมกลุ่มกับเขา” แต่พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผลต่างของพฤติกรรมดังกล่าว มีความสัมพันธ์ทางลบ กับฉันชอบเขา อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า ไม่ว่าจะผู้ร่วมงานจะชักชวนพยาบาลเข้ากลุ่ม มากหรือน้อยกว่าที่พยาบาลต้องการ ก็ไม่สามารถบอกได้ว่า พยาบาลชอบผู้ร่วมงานมากขึ้น หรือน้อยลง

สรุปได้ว่า ผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 6 คือ เมื่อผู้ร่วมงานชักชวนพยาบาลเข้าร่วมกลุ่ม น้อยกว่าที่พยาบาลต้องการ พยาบาลไม่ได้ชอบผู้ร่วมงานน้อยลง

สมมติฐานที่ 7

ชอบ

$A \rightarrow P$ น้อยลง เมื่อ A คิดว่า P ชักจูงให้ A ทำในสิ่งที่ P ต้องการ มากกว่าที่ A ต้องการให้ P ชักจูง

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสมมติฐานที่ 7 ผู้วิจัยขอนำเสนอในตารางที่ 20 ดังนี้

ตารางที่ 20 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆในสมมติฐานที่ 7

พฤติกรรมในแบบวัดไฟโร	ค่าเฉลี่ย	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับ ชั้นชอบเขา
1. ฉันอยากให้ผู้ร่วมงานชักจูงฉันให้ทำในสิ่งที่เขาต้องการ	3.87	0.11
2. ผู้ร่วมงานชอบชักจูงฉันให้ทำในสิ่งที่เขาต้องการ	5.31	-0.09
ผลต่างระหว่าง 1 กับ 2 (1-2)	-1.44	0.19*

* $p < .05$

จากตารางที่ 20 จะเห็นว่า พฤติกรรมในแบบวัดไฟโรคือ “ฉันอยากให้ผู้ร่วมงานชักจูงฉันให้ทำในสิ่งที่เขาต้องการ” มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า “ผู้ร่วมงานชอบชักจูงฉันให้ทำในสิ่งที่เขาต้องการ” $t(170) = 5.50$ $p < .01$ และ ผลต่างของพฤติกรรมดังกล่าว มีความสัมพันธ์ทางบวก กับชั้นชอบเขา ($r = 0.19$ $p < .05$) แสดงให้เห็นว่า เมื่อผู้ร่วมงานชักจูงให้พยาบาลทำในสิ่งที่ ผู้ร่วมงานต้องการ มากกว่า ที่พยาบาลต้องการให้ผู้ร่วมงานชักจูง พยาบาลก็จะชอบผู้ร่วมงาน น้อยลง

โดยสรุปแล้ว ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานที่ 7 กล่าวคือ เมื่อผู้ร่วมงานชักจูงให้
พยายามทำในสิ่งที่ผู้ร่วมงานต้องการ มากกว่าที่ พยายามต้องการให้ผู้ร่วมงานชักจูง
พยายามก็จะชอบผู้ร่วมงานน้อยลง